

Frank Aaen (EL):

Når man læser forslaget til finanslov, når man ser virksomhedernes stærkt stigende overskud, aktiekursernes himmelflugt og ser, hvor mange i samfundet der virkelig scorer kassen, hvor nogle tjener så meget, at de koster mere end 6 mio. kr. at fyre, ja, så er det jo en situation, hvor der mindst talt er rigeligt råd til forbedringer til dem i samfundet, der har mindst, til dem, der har været henvist til at se på, at andre har haft stor velstandsstigning.

Som det er fremgået af debatten, har vi med-delt regeringen, at den kan skyde en hvid pind efter aftaler med Enhedslisten, hvis den kommende finanslov ikke indeholder mærkbare sociale forbedringer. Desværre lykkedes det sidste år for regeringen sammen med SF og CD at undgå det krav. For at undgå en gentagelse har vi sagt, at vi kun vil stemme for indtægter i den kommende finanslov, hvis vi har fuld garanti for, hvad pengene går til, og på den måde kan sikre, at der kommer en social profil.

Hr. Jan Petersen gav i debatten tilsagn om at lytte til vores krav på det sociale område. Det tager vi som et tegn på, at der kan komme positive forhandlinger. Jeg mener også, at SF langt hen ad vejen har givet samme melding, og derfor tror vi på, at der kan komme et resultat, som gør, at vi kan være med til også at finde den nødvendige finansiering. Det skal jeg vende tilbage til.

Regeringen har afsat en mindre sum til forbedringer for de ældre. Det er helt på sin plads. Som flere gange påpeget af Enhedslisten, bl.a. under sidste års finanslovforhandlinger, så er der brug for bedre tilskud til tandpleje, til briller, til medicin. Det kan ikke være sådan, at det er en social katastrofe, hvis et par briller falder på gulvet og man simpelt hen ikke kan finde pengene til at gå til optikeren, men tværtimod er nødt til at lappe brillerne med klisterbånd. Og sådan er det for mange ældre i dag.

Hvad angår medicinområdet, så får vi stadig væk henvendelser fra befolkningen om, at de nye regler på det område rammer folk urimeligt, at der er nogle, der ikke har råd til den medicin, de har brug for.

Vi tror på, at der kan komme nogle forbedringer på de områder, som regeringen har lagt op til. Men der er ikke lagt op til – det beklager vi, og det vil vi rejse under forhandlingerne – generelle forbedringer for de mange, der er kommet bagud i indkomstudviklingen. Det gælder pensionisten, der kun har en pension og

lidt ATP. Selv om vi så siger, o.k., så forbedrer vi mulighederne for hjælp til f.eks. tandpleje, så vil de stadig væk have for lidt at leve for i dag-ligdagen.

Det samme gælder arbejdsløse kontant-hjælpsmodtagere og førtidspensionister. De har for lidt at leve af, for lidt mulighed for at skabe sig en tilfredsstillende tilværelse.

En af grundene til, at nogle falder bagud, er, at der hvert år tages 0,3 pct. ud af reguleringen af satserne. Det er regeringen, der sammen med en række partier – fra SF til Venstre – siger: Det gør vi; vi tager lige 0,3 pct. og putter dem ned i en særlig kasse og bruger dem til alle mulige gode og mindre gode formål.

0,3 pct. lyder måske ikke af meget, men det medfører altså systematisk, år efter år, en yderligere udhuling af det, pensionister, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere ellers skulle have. Det er derfor, de falder bagud i indkomstudviklingen, og i år koster denne ordning op imod 3.000 kr. for dem, der er på pension eller dagpenge. 3.000 kr. er for mange herinde ikke noget, men for dem, der er henvist til en overførselsindkomst, er 3.000 kr. en formue, og vi synes, at tyveriet straks bør stoppes.

Vi foreslår, at dagpengene og andre satser sættes i vejret og ønsker skattelettelse for de laveste indkomster. Vi foreslår en nedsættelse af kontingentet til arbejdsløsheds-kasserne. Det vil nemlig også hjælpe, dels fordi det er en stor omkostning for dem, der har en lav indtægt, dels fordi det også vil modvirke tendensen til, at man ikke organiserer sig, og at færre i dag tilmelder sig efterlønnen.

Som et vigtigt krav ønsker vi en omlægning af de grønne afgifter, så de bliver mere retfærdige. Det almindelige forbrug af vand skal friholdes efter vores opfattelse, mens overforbrug skal straffes med en højere afgift. Sagt på en anden måde: De, der putter vandet i svømmepølen, skal betale en større afgift end dem, der bruger vandet til at bade f.eks. deres børn.

Vi mener, at det er et helt afgørende projekt for at skabe en større social retfærdighed i samfundet. Vi mener, at det skal ske, også for at vi kan forsvare en videreudbygning af de grønne afgifter, som der kan være fornuft i. Det er helt afgørende nødvendigt, at vi får lagt en social profil ind, sådan at det almindelige forbrug ikke beskattes, mens merforbruget beskattes hårdere, end det sker i dag. Det er en af vores vigtige pointer, vi vil tage med i finanslovforhandlingerne.